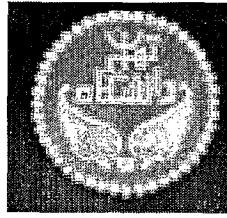

الشّفاعة
الْكَوْنِي

١٩٩٤

دانشگاه تهران

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

پایان نامه برای دریافت درجه دکتری حقوق بین الملل

عنوان پایان نامه

بررسی مناقشات حقوقی در مورد استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای

استاد راهنمای

جناب آقای دکتر سید فضل الله موسوی

اساتید مشاور

جناب آقای دکتر عباسعلی کدخدایی سرکار خانم دکتر الهام امین زاده

اساتید داور

جناب آقای دکتر صلح چی - جناب آقای دکتر حبیب زاده

جناب آقای دکتر میر عباسی - جناب آقای دکتر مؤمنی راد

دانشجو

مهندی حاتمی

۱۳۸۹ / ۷ / ۴

سال تحصیلی ۸۹-۱۳۸۸

۱۴۱۹۴۲

شماره
تاریخ
پیوست

جمهوری اسلامی ایران
دانشگاه تهران

اداره کل تحصیلات تکمیلی
با سمه تعالی

تعهد نامه اصالت اثر

اینجانب متعهد می شوم که مطالب مندرج در این پایان نامه / رساله حاصل کار پژوهشی اینجانب است و به دستاوردهای پژوهشی دیگران که در این پژوهش از آنها استفاده شده است، مطابق مقررات ارجاع و در فهرست منابع و مأخذ ذکر گردیده است. این پایان نامه / رساله قبلأ برای احراز هیچ مدرک هم سطح یا بالاتر ارائه نشده است. در صورت اثبات تخلف (در هر زمان) مدرک تحصیلی صادر شده توسط دانشگاه از اعتبار ساقط خواهد شد.
کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به پردیس / دانشکده / مرکز دانشگاه تهران می باشد.

نام و نام خانوادگی دانشجو

امضاء

فرویح حسنه

۱۳۸۹/۷/۱۳

آدرس : خیابان انقلاب اول خیابان فخر رازی - پلاک ۵ کد پستی : ۱۳۰۴۵/۵۶۸

فاکس : ۶۴۹۷۲۱۴

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

گروه آموزشی حقوق عمومی

گواهی دفاع از رساله دکتری

هیات داوران رساله دکتری : آقای مهدی حاتمی

گرایش :

در رشتہ : حقوق بین الملل

با عنوان : بررسی مناقشات حقوقی در مورد استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای

ارزیابی نمود .

پیرفرز

با درجه ۱۳۸۹/۴/۲۹

ردیف	مشخصات هیات داوران	نام و نام خانوادگی	مرتبه دانشگاهی	دانشگاه یا موسسه	امضاء
۱	استاد راهنما استاد راهنمای دوم (حسب مورد)	دکتر سیدفضل الله موسوی	استاد	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۲	استاد مشاور	دکتر عباسعلی کخدائی	دانشیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۳	استاد مشاور دوم (حسب مورد)	دکتر الهام امین زاده	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۴	استاد مدعو خارجی	دکتر محمدعلی صلح چی	استادیار	دانشگاه علامه طباطبایی	
۵	استاد مدعو خارجی	دکتر توکل حبیب زاده	استادیار	دانشگاه امام صادق (ع)	
۶	استاد مدعو داخلی	دکتر سیدباقر میرعباسی	دانشیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۷	استاد مدعو داخلی	دکتر احمد مونمی راد	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۵	معاون یا نماینده معاون تحصیلات تکمیلی دانشکده	دکتر سیدباقر میرعباسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی	دانشیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	

تذکر : این برگه پس از تکمیل هیات داوران در نخستین صفحه پایان نامه درج می گردد

ط.....	چکیده
۱.....	مقدمه
۰.....	کلیات
۵.....	بند اول) سوابق امر
۹.....	بنده دوم) نقاط عطف در استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای
۹.....	الف) دوره اول (۱۹۴۵-۱۹۵۳): دوران انحصار انرژی هسته ای
۹.....	ب) دوره دوم (۱۹۷۴-۱۹۵۳): دوره اتم برای صلح، آژانس بین المللی انرژی اتمی و معاهده منع گسترش
۱۰.....	ج) دوره سوم (۱۹۹۱-۱۹۷۴): شکل گیری کنترل صادرات مواد و تجهیزات هسته ای
۱۰.....	د) دوره چهارم (۲۰۰۱-۱۹۹۱): دوره تقویت معاهده منع گسترش از طریق کنفرانس های بازنگری و ایجاد محدودیتهای بیشتر بر صادرات مواد و تجهیزات هسته ای
۱۱.....	ه) دوره پنجم: بعد از سال ۲۰۰۱
۱۲.....	بند سوم) مناقشات موجود میان گروههای فعال در عرصه معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای
۱۳.....	الف) گروههای موجود در این عرصه
۱۴.....	ب) اختلاف دیدگاههادر مورد معاهده منع گسترش
۱۶.....	ج) اختلاف دیدگاههادر چارچوب آژانس
۱۸.....	د) اختلاف دیدگاههادر بحث هسته ای جمهوری اسلامی ایران
۲۰.....	بخش اول: استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای در چارچوب سازمان
۲۰.....	های بین المللی و معاهده منع گسترش سلاحهای هسته ای
۲۲.....	فصل اول: بررسی اقدامات سازمانهای بین المللی در خصوص استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای

بند اول) بررسی اقدامات سازمان ملل متحد در خصوص استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۲۲
بهره اول) تشکیل کنفرانس‌های بین‌المللی ۲۲
بهره دوم) قطعنامه‌های مجمع عمومی در خصوص استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۲۸
بند دوم) اقدامات سایر سازمانهای بین‌المللی ۲۹
بهره اول) نقش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۲۹
بهره ۱-۱) سابقه اقدامات آژانس در این خصوص ۳۰
بهره ۱-۲) همکاری فنی آژانس با جمهوری اسلامی ایران ۳۹
بهره دوم) نقش برنامه توسعه ملل متحد و بانک جهانی در استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۴۲
فصل دوم: بررسی مفاد ماده ۴ معاهده منع گسترش سلاحهای هسته‌ای در خصوص استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۴۳
بند اول) تعهد به همکاری و مشارکت با کشورهای فاقد سلاحهای هسته‌ای برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۴۵
بند دوم) ویژگیهای حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۴۹
بهره اول: «حق مسلم» استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای و ارتباط آن با مواد ۱ و ۲ معاهده منع گسترش ۴۹
بهره ۱-۱) فرآیند تدوین «حق مسلم» استفاده از انرژی هسته‌ای ۵۳
بهره ۱-۲) وجود تعارض میان «حق مسلم» استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای با عبارت «مطابق مواد ۱ و ۲» ۵۶
بهره ۱-۳) بررسی مسئله از دیدگاه حقوق معاهدات ۵۸

بهره دوم) غیرقابل تبعیض بودن حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای ۶۱	
بهره ۲-۱) همکاری هسته‌ای ایالات متحده آمریکا و هند ۶۲	
بهره ۲-۱-۱) تاریخچه همکاریهای دو جانبه - ایالات متحده آمریکا و هند ۶۳	
بهره ۲-۱-۲) تعهدات هر یک از طرفین بموجب ابتکار هسته‌ای غیر نظامی ۶۴	
بهره ۲-۱-۳) ارزیابی ابتکار هسته‌ای غیر نظامی میان هند و ایالات متحده آمریکا از دیدگاه حقوق بین‌الملل هسته‌ای ۶۵	
بهره ۲-۱-۳-۱) مشکل جداسازی برنامه‌های هسته‌ای نظامی از برنامه‌های هسته‌ای غیر نظامی ۶۵	
بهره ۲-۱-۳-۲) مشکل تبعیت هند از پادمانهای آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ۶۶	
بهره ۲-۱-۳-۳) مشکل نپیوستن هند به معاهده منع جامع آزمایشات هسته‌ای و معاهده توقف تولید مواد شکاف‌پذیر ۶۹	
بهره ۲-۱-۳-۴) مشکل عدم توجه به تشکیلاتی که آمریکا و متحداش آنها را ایجاد نموده‌اند: ۷۰	
بهره ۲-۱-۳-۵) مشکل عدم انطباق توافق آمریکا - هند با مقررات معاهده منع گسترش ۷۰	
بهره ۲-۱-۴) بررسی تحولات بعدی توافق میان ایالات متحده آمریکا - هند ۷۳	
بهره ۲-۲) پرونده هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران ۷۸	
بهره ۲-۲-۱) نقض مقررات اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و مقررات پادمان در ارجاع قضیه هسته‌ای ایران از شورای حکام به شورای امنیت ۸۱	
بهره ۲-۲-۲) نقد رویکرد شورای امنیت نسبت به قضیه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران ۸۵	
بهره ۲-۲-۳) نادیده گرفتن اصل رضایت به انعقاد معاهده ۹۲	
بهره ۲-۲-۴) نقض توافق بعمل آمده میان جمهوری اسلامی ایران و آژانس تحت عنوان مُدالیته ۹۲	
بهره ۲-۲-۵) افشاء اطلاعات محرمانه جمهوری اسلامی ایران توسط آژانس ۹۶	
بهره سوم) ابتناً حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای بر «حق توسعه» ۹۷	
بهره ۳-۱) بررسی ابعاد مختلف حق توسعه ۱۰۰	

بهره ۲-۳) رویکرد حقوقی بشری به بحث حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای.....	۱۰۳
بهره ۳-۳) قابلیت طرح مسؤولیت بین‌المللی کشورهای نافی حق توسعه در عرصه استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای.....	۱۰۶
بخش دوم: بررسی رژیم‌های محدود کننده استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای.....	۱۰۹
فصل اول: چارچوبهای غیر معاهده‌ای محدود کننده استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای.....	۱۱۱
بند اول: بررسی انطباق موازین ابتکار امنیت اشاعه با موازین بین‌المللی.....	۱۱۴
بهره اول) چگونگی شکل‌گیری ابتکار امنیت اشاعه، ساختار و اهداف آن.....	۱۱۴
بهره ۱-۱) چگونگی شکل‌گیری.....	۱۱۴
بهره ۱-۲) ساختار و هدف ادعایی ابتکار امنیت اشاعه.....	۱۱۵
بهره دوم) بررسی بیانیه اصول توقيف و دلایل توجیه کننده شکل‌گیری ابتکار امنیت اشاعه.....	۱۱۶
بهره ۲-۱) بررسی بیانیه اصول توقيف.....	۱۱۷
بهره ۲-۲) بررسی مجموعه دلایل طرفداران ابتکار امنیت اشاعه.....	۱۱۸
بهره ۲-۲-۱) قطعنامه ۱۵۴۰ شورای امنیت:.....	۱۱۸
بهره ۲-۲-۲) قطعنامه ۱۷۱۸ شورای امنیت.....	۱۱۹
بهره ۲-۲-۳) اصلاح کنوانسیون ۱۹۸۸ در مورد مقابله با اعمال غیر قانونی علیه ایمنی دریانوردی:.....	۱۱۹
بهره ۲-۲-۴) دفاع مشروع.....	۱۲۳
بهره ۲-۲-۵) شکل‌گیری عرف بین‌المللی با توجه به توافقات آمریکا با برخی از دولتها.....	۱۲۴
بهره سوم) بررسی انتقادات واردہ بر ابتکار امنیت اشاعه.....	۱۲۵
بهره ۳-۱) بررسی نقض کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها توسط بیانیه اصول توقيف.....	۱۲۵
بهره ۳-۲-۱) تاثیر بیانیه اصول توقيف بر حق عبور بی‌ضرر.....	۱۲۶

۱۳۰.....	بهره ۲-۱-۳) بیانیه اصول توقيف و سایر مناطق دریابی
۱۳۱.....	بهره ۲-۳) سایر انتقامات واردہ بر ابتکار امنیت اشاعه
۱۳۱.....	بهره ۳-۱-۲) فقدان مبنای حقوقی برای آن:
۱۳۲.....	بهره ۳-۲-۲) عدم ارائه اطلاعات صحیح در مورد عملیاتهای ابتکار
۱۳۳.....	بهره ۳-۲-۳) مشخص نبودن کشورهای مظنون
۱۳۳.....	بهره ۳-۲-۴) مغایرت موازین حاکم بر ابتکار با معاهده منع گسترش
۱۳۳.....	بهره ۳-۲-۵) مغایرت موازین حاکم بر ابتکار با قطعنامه ۱۵۴۰ شورای امنیت
۱۳۴.....	بهره ۳-۲-۶) ابهام در ماهیت عضویت در ابتکار
۱۳۵.....	بهره ۳-۲-۷) عدم صحت استناد به قطعنامه ۱۷۱۸ در راستای مشروعیت دادن به ابتکار
۱۳۵.....	بهره ۳-۲-۸) حمایت ضعیف از ابتکار در آسیا
۱۳۶.....	بند دوم: بررسی سایر ترتیبات غیر معاهده‌ای محدود کننده استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای
۱۳۶.....	بهره اول) گروه عرضه‌کنندگان هسته‌ای
۱۳۸.....	بهره ۱-۱) نظرات طرفداران گروه عرضه‌کنندگان هسته‌ای
۱۳۹.....	بهره ۱-۲) نظرات مخالفین گروه عرضه‌کنندگاه هسته‌ای
۱۴۲.....	بهره دوم) کمیته زانگر
۱۴۴.....	فصل دوم: چارچوبهای معاهده‌ای محدود کننده استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای
۱۴۵.....	بند اول) پروتکل الحاقی
۱۴۶.....	بهره اول) بررسی روند شکل‌گیری پروتکل الحاقی
۱۴۸.....	بهره دوم: اهداف پروتکل الحاقی

۱۴۹.....	بهره سوم: بررسی مواد پروتکل الحاقی و مقایسه آن با پادمان ۱۵۳ آژانس
۱۵۵.....	بهره چهارم: مشکلات اجرایی مقررات پروتکل الحاقی
	بند دوم: بازنگری در معاهده منع گسترش سلاحهای هسته‌ای و بررسی محدودیت استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای توسط آن
۱۰۹.....	
۱۶۲.....	بهره اول) کنفرانس‌های بازنگری از سال ۱۹۷۵ تا سال ۲۰۰۰
۱۶۲.....	بهره ۱-۱) ترتیبات عرضه و انتقال مواد هسته‌ای
۱۶۳.....	بهره ۱-۲) موضوع پاییندی به معاهده منع گسترش
۱۶۵.....	بهره دوم) تحولات بعد از کنفرانس بازنگری ۲۰۰۰
۱۶۶.....۲۰۰۹	بهره ۲-۱) نگاهی گذرا به مسائل مطروحه در کمیته‌های مقدماتی ۲۰۰۴ و ۲۰۰۹
۱۷۲.....	بهره ۲-۲) بررسی موضوع کناره‌گیری از معاهده منع گسترش
۱۷۴.....	بهره ۲-۲-۱) بررسی دیدگاههای محدودکننده ماده (۱) ۱۰ معاهده منع گسترش
۱۷۵.....	بهره ۲-۲-۱-۱) پیشنهاد آلمان
۱۷۵.....	بهره ۲-۲-۱-۲) نظر هیات بلند پایه
۱۷۶.....	بهره ۲-۲-۱-۲-۳) پیشنهاد ۲۶ کشور صادرکننده مواد هسته‌ای
۱۷۶.....	بهره ۲-۲-۱-۲-۴) پیشنهاد گروهی از کشورهای صادرکننده مواد هسته‌ای
۱۷۶.....	بهره ۲-۲-۱-۲-۵) نظر اتحادیه اروپا درخصوص حق کناره گیری
۱۷۷.....	بهره ۲-۲-۱-۲-۶) نظر استرالیا و نیوزیلند در مورد حق کناره گیری
۱۷۸.....	بهره ۲-۲-۱-۲-۷) نظر کره جنوبی در مورد حق کناره گیری
۱۸۰.....	بهره ۲-۲-۱-۲-۸) نظریه مبنی بر خودمحدودیتی اعضاء معاهده منع گسترش قبل از کناره گیری از معاهده ذیریط
۱۸۱.....	بهره ۲-۲-۲) بررسی دیدگاههای مؤید چارچوب ماده (۱) ۱۰ معاهده منع گسترش
۱۸۱.....	بهره ۲-۲-۲-۱) نظر جمهوری اسلامی ایران در مورد حق کناره گیری

بهره ۲-۲-۲) فقدان مستند قابل پذیرشی در خصوص اعمال پادمانهای آژانس پس از کناره گیری از معاهده ۱۸۳
بهره ۲-۲-۲-۳) فقدان مبنای قابل پذیرشی جهت استرداد مواد و تجهیزات دریافتی به کشورهای عرضه کننده آن مواد پس از کناره گیری از معاهده ۱۸۳
بهره ۲-۲-۴) اقدامات کشورهای دارای سلاحهای هسته ای دلیلی برای کناره گیری از معاهده ۱۸۴
بهره ۲-۳) مفهوم عدم پاییندی به معاهده منع گسترش بعد از سال ۲۰۰۰ ۱۸۵
بهره ۲-۳-۱) مفهوم عدم پاییندی در نگرش گروه اوّل: ۱۸۵
بهره ۲-۳-۲) مفهوم عدم پاییندی در نگرش گروه دوم ۱۸۸
بند سوم: محدودیتهای اعمالی بر چرخه سوخت هسته‌ای ۱۹۰
بهره اول) نظر کشورها و نهادهای حامی ایده چرخه سوخت هسته‌ای بین‌المللی ۱۹۴
بهره ۱-۱) نظر ایالات متحده آمریکا ۱۹۴
بهره ۱-۲) نظر انگلستان ۱۹۶
بهره ۱-۳) گزارش هیأت بلندپایه دبیرکل سازمان ملل متحد ۱۹۷
بهره ۱-۴) طرح مؤسسه سیپری ۲۰۰
بهره دوم) استدلالهای مطروحه علیه چرخه سوخت هسته‌ای بین‌المللی ۲۰۱
بهره ۲-۱) وجود مقررات مربوطه چرخه سوخت در اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ۲۰۱
بهره ۲-۲) مخالفت با اهداف معاهده منع گسترش: ۲۰۲
بهره ۲-۳) مغایرت چرخه سوخت هسته‌ای بین‌المللی با شبکه توافقات قبلی ۲۰۳
بهره ۲-۴) مغایرت رژیم جدید با موازین نظارتی و حفاظتی قبلی ۲۰۳
بهره ۲-۵) وجود رژیم‌های خاص در مورد سوخت هسته‌ای ۲۰۳
بهره ۲-۶) ملاحظات داخلی کشورهای عضو معاهده منع گسترش ۲۰۴
بهره ۲-۷) عکس العمل سرد کشورهای فاقد چرخه سوخت هسته‌ای ۲۰۴
بهره سوم: بررسی گزارش ۱۳ ژوئن ۲۰۰۷ مدیرکل سابق آژانس ۲۰۶

بهره ۳-۱) فواید رویکردهای چند جانبی سوخت هسته‌ای از دیدگاه گزارش ۱۳ ژوئن.	۲۰۷
بهره ۳-۲) پیشنهادات مربوط به چرخه سوخت بین‌المللی.....	۲۰۸
نتیجه‌گیری و ارائه راهکارها.....	۲۱۴
الف) نتیجه‌گیری.....	۲۱۴
ب) راهکارها.....	۲۱۶
ضمایم.....	۲۲۲
چکیده انگلیسی.....	۳۲۱

چکیده

در چارچوب معاهده منع گسترش سلاحهای هسته‌ای (NPT) اهداف سه گانه‌ای مدنظر قرار گرفته است که عبارتند از: ۱) استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای؛ ۲) عدم گسترش سلاحهای هسته‌ای و ۳) خلع سلاح هسته‌ای.

نگارنده در این پایان نامه ضمن بررسی ابعاد مختلف حقوقی حق استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای، گروه بندي‌های موجود در عرصه نظام عدم گسترش سلاحهای هسته‌ای، مناقشات فيما بین آنها را نیز بررسی نموده و در کنار این مسایل محدودیتهاي اعمالی بر استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای مورد بررسی و تحلیل حقوقی قرار گرفته است.

مقدمه

هر معاهده بین‌المللی حاوی حقوق و تعهداتی برای کشورهای عضو می‌باشد و کشورها با توجه به مصالح خود نسبت به عضویت یا عدم عضویت در آن تصمیم گیری می‌کنند. معاهده منع گسترش سلاحهای هسته‌ای نیز از این قاعده مستثنی نیست. در معاهده مزبور کشورهای دارای سلاحهای هسته‌ای در ماده ۱، متعهد به عدم انتقال مستقیم یا غیر مستقیم سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای و یا کنترل بر این سلاحها یا ادوات انفجاری به کشورهای دیگر شده‌اند. کشورهای دارای سلاحهای هسته‌ای نباید کشورهای فاقد سلاحهای مزبور را به هیچ طریقی، در ساخت سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای یا کسب این سلاحها یا دیگر ادوات انفجاری و کنترل بر آنها کمک، تشویق و ترغیب نمایند. در مقابل این تعهد کشورهای دارای سلاحهای هسته‌ای، کشورهای فاقد سلاحهای مربوطه نیز در ماده ۲ متعهد شده‌اند که از قبول مستقیم یا غیر مستقیم انتقال سلاحها یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای یا کنترل بر این سلاحها یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای به دیگری خودداری نموده و به هیچ طریقی سلاحها یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای را نساخته و کسب نمایند و در جستجو و یا دریافت کمک برای ساخت سلاحها و یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای بر نمایند. در ماده ۳ معاهده فوق الذکر، تعهد دیگر برای کشورهای فاقد سلاحهای مزبور درج شده که بموجب آن، کشورهای ذیریط متعهد می‌گردند که طی موافقتنامه‌ای که طبق اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سیستم پادمان آن مورد مذاکره قرار گرفته و منعقد خواهد شد، پادمان آژانس را صرفاً بمنظور بررسی انجام تعهدات عضو مربوط و جلوگیری از انحراف انرژی هسته‌ای از استفاده‌های صلح‌آمیز به سوی سلاح هسته‌ای یا دیگر ادوات انفجاری هسته‌ای بپذیرند.

پذیرش تمام تعهدات فوق الذکر از جانب کشورهای فاقد سلاحهای هسته‌ای صرفاً جهت بهره‌مندی آنها از حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای مندرج در ماده ۴ معاهده منع گسترش است. بموجب ماده مزبور هیچیک از مواد این معاهده به نحوی تفسیر نخواهد شد که بر حقوق مسلم هر یک از اعضای آن بمنظور توسعه تحقیقات، توسعه و بهره‌برداری

از انرژی هسته‌ای در جهت اهداف صلح‌آمیز بدون هر نوع تبعیض و مطابق مواد ۱ و ۲ این معاهده، خللی وارد نماید. در ادامه همین ماده همه اعضای معاهده متعهد شده‌اند که تبادل هر چه وسیع‌تر تجهیزات، مواد، دانش و اطلاعات فنی را در جهت مصارف صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای تسهیل نموده و حق شرکت در این مبادلات را دارند. در چارچوب ماده ۶ معاهده مزبور کشورهای دارای سلاحهای هسته‌ای متعهد شده‌اند که با حسن نیت، مذاکرات درباره اقدامات مؤثر جهت توقف هر چه زودتر مسابقات هسته‌ای و خلع سلاح هسته‌ای، انعقاد معاهده خلع سلاح عمومی و کامل تحت کنترل شدید و مؤثر بین‌المللی را تعقیب نمایند.

متأسفانه پس از عضویت کشورهای فاقد سلاحهای هسته‌ای در معاهده منع گسترش، کشورهای دارای سلاحهای مزبور اقدام به ایجاد موانع و ترتیبات معاهده‌ای و غیرمعاهده‌ای جدیدی جهت محدود نمودن حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای نمودند.

در پایان‌نامه حاضر

سؤال اصلی عبارت است از اینکه با توجه به ویژگیهای حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای، محدودیتهای اعمالی بر استفاده مزبور از محمولی حقوقی برخوردارند یا نه؟ در این راستا سعی در بررسی استاد پیش از انعقاد معاهده فوق‌الذکر، تحولات پس از انعقاد معاهده منع گسترش و هریک از محدودیتهای ایجاد شده بر سر راه استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای شده است.

سوالات فرعی عبارتند از:
(الف) چه گروه بندیهایی در چارچوب نظام منع گسترش وجود دارد؟
(ب) مبانی حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای کدامند؟

منابع مورد استناد بیشتر متکی بر کتب، مقالات خارجی، داخلی و منابع اینترنتی می‌باشند.

فرضیه پایان‌نامه حاضر این است که کشورهای فاقد سلاحهای هسته‌ای عضو معاهده منع گسترش دارای حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای در چارچوب معاهده

مذبور می باشند و محدودیتهای اعمالی بر حق فوق الذکر از جایگاهی حقوقی برخوردار نیستند.

سازماندهی مطالب در این پایاننامه به صورت دو بخشی است. بخش اول استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای در چارچوب سازمانهای بین‌المللی و معاهده منع گسترش را بررسی نموده که خود دربر گیرنده دو فصل می‌باشد؛ فصل اول به بررسی اقدامات سازمان ملل و سایر سازمانهای بین‌المللی در راستای صلح آمیز از انرژی هسته‌ای پرداخته و در فصل دوم به بررسی مفاد ماده ۴ معاهده منع گسترش در خصوص استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای توجه نموده است. در فصل اول اقدامات سازمان ملل متعدد، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، برنامه توسعه ملل متعدد و بانک جهانی مورد بررسی قرار گرفته است. در فصل دوم توجه اصلی نگارنده علاوه بر بررسی سایر مفاد ماده ۴ متمرکز به ویژگیهای حق استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای بوده است که طی سه بهره به بررسی ویژگیهای مذبور پرداخته شده است. در بهره اول) مسلم بودن حق، در بهره دوم) غیرقابل تعیض بودن حق و در بهره سوم) ابتنای حق مذبور بر حق توسعه، مطرح شده‌اند. در بهره دوم، یعنی بحث غیرقابل تعیض بودن حق به مقایسه طرز برخورد ایالات متحده آمریکا و متحدانش با دو کشور هند و ایران در استفاده از انرژی هسته‌ای پرداخته‌ایم که این خود می‌تواند در اثبات عینی وجود تعیض به ما کمک نماید.

در بخش دوم پایاننامه به بررسی رژیم‌های محدود کننده استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای پرداخته شده است. در این بخش نیز ما دو فصل خواهیم داشت. فصل اول مربوط به چارچوبهای غیرمعاهده‌ای محدود کننده استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای و فصل دوم به چارچوبهای معاهده‌ای محدود کننده استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای پرداخته است. در مورد چارچوب‌های معاهده‌ای (فصل اول) به بررسی ابتکار امنیت اشاعه، گروه عرضه کنندگان هسته‌ای و کمیته زانگر پرداخته‌ایم که هریک از موارد مذبور در بنده مختص به خود مورد نقد (نظریه طرقداران و معتقدینشان مورد بررسی قرار گرفته) قرار گرفته‌اند. اما در فصل دوم به نقد و بررسی پروتکل الحاقی، کنفرانس‌های بازنگری (از این حیث که کشورهای دارای سلاحهای هسته‌ای سعی در طرح و قبولاندن نظرات محدود کننده استفاده

صلاح‌آمیز در این کنفرانس‌ها بوده‌اند) و نهایتاً به بررسی بحث چرخه سوخت هسته‌ای پرداخته‌ایم و در پایان نتیجه‌گیری و ارائه راهکارهای مطرح شده‌اند.. در انتهای، ضمایم که مشتمل بر جداول مربوط به بازنگری در معاهده منع گسترش، مناطق عاری از سلاح هسته‌ای، متن معاهده منع گسترش، موافقتنامه پادمان میان ایران و آژانس و پروتکل الحاقی می‌باشد درج شده در این نوشتار سعی شده که در چارچوبی سازماندهی شده مباحث طرح شوند و با بررسی مسائل ذیربخط دیدگاه منصفانه‌ای اتخاذ شود.

کلیات

بند اول) سوابق امر

در سال ۱۹۴۶ مجمع عمومی سازمان ملل با تصویب قطعنامه‌ای، «کمیسیون انرژی اتمی سازمان ملل» را بنا نهاد و در همان سال ایالات متحده آمریکا نخستین طرح خود موسوم به «طرح باروخ»^۱ را در کمیسیون مذبور ارائه نمود که بموجب آن کلیه مراحل مربوط به توسعه و استفاده از انرژی هسته‌ای می‌بایست به سازمانی بین‌المللی تفویض می‌گردید. این مراحل در برگیرنده کنترل یا مالکیت کلیه فعالیتهای مربوط به انرژی هسته‌ای، بازرسی و اجازه انجام فعالیتهای هسته‌ای دیگر، وظیفه ترویج و ارتقاء استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای و همچنین مسؤولیت تحقیق و توسعه در این چارچوب بود.^۲

در دومین اجلاس کمیسیون انرژی اتمی، آندره گرومیکو، نماینده شوروی، پیش‌نویس کنوانسیونی معروف به «طرح گرومیکو»^۳ را ارائه نمود که اولویتهای آن بر عکس طرح باروخ بود. براساس این طرح، می‌بایست ساخت، انباشت و کاربرد سلاحهای هسته‌ای ممنوع می‌شد و امحای کلیه سلاحهای هسته‌ای در ظرف مدت چند ماه انجام می‌گرفت و فقط پس از این اقدام بود که یک سیستم بین‌المللی برای نظارت بر اجرای تعهدات دول عضو ایجاد می‌شد. کنوانسیون موردنظر این طرح از مدت نامحدود برخوردار بود و بعد از تصویب شورای امنیت، با نظر مثبت کلیه اعضای دائم آن، لازم‌الاجرا می‌شد.^۴ به دلیل وجود اختلاف بنیادین در دو طرح مذبور، هیچ یک از این طرحها به اجرا در نیامدند.

در سال ۱۹۵۳ آیزنهاور، رئیس جمهور وقت ایالات متحده آمریکا، برنامه «اتم برای صلح»^۵ را در مجمع عمومی پیشنهاد نمود. ناظران بین‌المللی تاکید داشتند که طرح پیشنهادی آیزنهاور طرحی برای خلع سلاح هسته‌ای نیست بلکه ابتکاری برای سهیم کردن

¹- Baruch Plan.

²- Goldblat J., The Nuclear Non-Proliferation Regime: Assessment and Prospects, in: Course of the Hague Academy of International Law, London, 1995, p. 21.

³- Gromyko Plan.

⁴- Ibid.

⁵- Atom for Peace.

تمامی ملل دنیا در منافع انرژی هسته‌ای است. البته در قسمتها بی از این طرح به مسائل امنیتی و کنترل تسليحات پرداخته شده است.^۱

در پی مذاکرات صورت گرفته برای تعیین چگونگی اجرای این طرح، کنفرانسی در سال ۱۹۵۶ در مقر سازمان ملل متحد برگزار شد که به نام «کنفرانس ارزیابی جایگاه قانونی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» مشهور شد.^۲ بدنبال تشکیل این کنفرانس، آژانس در سال ۱۹۵۷ رسماً آغاز بکار کرد.

در سال ۱۹۶۰ مجمع عمومی با صدور قطعنامه ۱۵۷۶ خواهان انجام و ادامه تلاشها جهت رسیدن به توافقنامه‌ای برای جلوگیری از انتشار وسیع سلاحهای هسته‌ای شد.^۳ در سال ۱۹۶۱ مجمع عمومی طی قطعنامه ۱۶۶۴ از دیر کل درخواست کرد که در مورد شرایط لازم برای تعهد دول هسته‌ای به اجتناب از ساخت یا اکتساب این نوع سلاحها تحقیق نماید.^۴ در همین سال قطعنامه‌ای معروف به قطعنامه ایرلند تصویب شد و مجمع عمومی بمحض آن از کلیه دولتهای عضو، بویژه دول هسته‌ای، می‌خواهد که تمام تلاش خود را برای انعقاد موافقنامه‌ای بین‌المللی به کار بندند. در موافقنامه مذبور باید دول هسته‌ای متعهد شوند که از انتقال اطلاعات لازم برای ساخت سلاحهای هسته‌ای به دولتهایی که دارای این گونه تسليحات نیستند، اجتناب کنند و دول غیر هسته‌ای نیز متعهد به اجتناب از ساخت یا اکتساب این‌گونه تسليحات شوند.^۵

در اوت ۱۹۶۵، ایالات متحده آمریکا و سپس در سپتامبر همان سال، شوروی، پیش‌نویس مدنظر خود را در مورد کنوانسیونی برای منع گسترش سلاحهای هسته‌ای، تقدیم کمیته خلع سلاح کردند.^۶ پس از این مجمع عمومی طی قطعنامه‌ای،^۷ اصول

^۱- غریب‌آبادی، کاظم، آشنایی با معاهده منع گسترش سلاحهای هسته‌ای و پروتکل الحاقی، انتشارات مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران، چاپ اول، ۱۳۸۳، ص ۱۴.

^۲- همان.

³- GA Res. 1576 (20 Dec. 1960).

⁴- GA Res. 1669 (4 Dec. 1961).

⁵- GA Res. 1665 (4 Dec. 1961).

⁶- Singh N. and Mcwhinney E., Nuclear Weapons and Contemporary International Law, Martinus Nijhoff Publishers, The Netherlands 1988, p. 239.

⁷- GA Res. 2026 (19 Nov. 1965)

پنج گانه‌ای را مطرح نمود و از کمیته خلع سلاح خواست تا در تدوین کنوانسیون مربوط به

منع گسترش سلاحهای هسته‌ای به آن اصول توجه نماید. این اصول عبارتند از:

۱) معاهده باید هر گونه راه فراری را برای گسترش مستقیم یا غیر مستقیم سلاحهای هسته‌ای به هر شکل توسط دولت هسته‌ای و غیر هسته‌ای مسدود نماید.

۲) معاهده باید منعکس کننده توازن مقبول حقوق و تکالیف متقابل دولت هسته‌ای و غیر هسته‌ای باشد.

۳) معاهده باید گامی به سوی تحقق خلع سلاح کامل و عمومی بویژه در عرصه خلع سلاح هسته‌ای باشد.

۴) معاهده باید مقررات مقبول و کارسازی برای تضمین تأثیرگذاری خود داشته باشد.

۵) هیچ یک از مقررات معاهده مزبور نبایستی تائیر نامطلوبی بر حق گروهی از دولتها جهت انعقاد معاهدات منطقه‌ای بمنظور حصول اطمینان از منع کامل وجود سلاحهای هسته‌ای در قلمرو آنها داشته باشد.

نهایتاً در ۲۴ اوت ۱۹۶۷ ایالات متحده آمریکا و شوروی، پیش‌نویس مشترکی را به کمیته خلع سلاح ارائه نمودند که پس از انجام اصلاحاتی به مجمع عمومی ارائه گردید. بدليل طرح مباحث مفصل و نظرات مختلف در مجمع عمومی، دو دولت مزبور در ۳۱ سپتامبر ۱۹۶۸ متن تجدیدنظر شده‌ای را به کمیته اول مجمع عمومی تقدیم نمودند که نهایتاً در ۱۲ ژوئن ۱۹۶۸، مجمع عمومی اقدام به صدور قطعنامه ۲۳۷۳ نمود که متن معاهده منع گسترش ضمیمه آن بود.^۱ این معاهده در ۵ مارس ۱۹۷۰ لازم‌الاجرا گردید. این معاهده دارای اهدافی است که به شرح ذیلند:

الف) جلوگیری از گسترش تسليحات هسته‌ای یا دیگر ادوات انفجاری

ب) ختم رقابت و مسابقه تسليحاتی، خلع سلاح هسته‌ای و انعقاد معاهدهای در

مورد خلع سلاح عمومی و کامل

^۱- GA Res. 2373 (12 June 1968).